

Att våga sörja utan att förtränga

Stefan är död.

Hjördis Gustafsson är lämnad i chock och sorg. Att hon har haft tid att vänja sig hjälper inte. Hon faller. Inger att Stefan är död, men var är han? Och vem är hon utan Stefan? Vem ska hon vara? Barn, barnbarn och vänner finns vid hennes sida. Men i sin sorg är hon ensam. Hon börjar skriva för att bringa reda i tankar och känslor. I närmare 40 år har de levt sida vid sida. Så kom cancer, till en början som en till synes oskyldig fläck på huvudet. Att det skulle vara något allvarligt var osannolikt. Inte skulle väl han kunna drabbas? Han var ju fortfarande ung, frisk och stark. Undersökningar och diagnoser följde, sedan behandlingar och pendling mellan hopp och förtvivlan.

Jag har nog förstått att han är död är en mycket personlig berättelse. På ett personligt, rakt och innerligt språk, bitvis poetiskt, förmedlar Hjördis Gustafsson sorgen saknaden och smärtan. Även om vi har olika sätt att hantera sorg kan alla känna igen sig. Hon har vågat gå nära sin sorg. Skrivit, gråtit och tänkt. Vågat sörja utan att förtränga. Inte försöka glömma utan levt med sorgen. Årstiderna och åren kommer och går och småningom kan hon försonas med ett liv och en framtid utan Stefan. Vända sig utåt och glädja sig åt barn, barnbarn och vänner. Hon fortsätter att skriva. Den här boken är hennes första och jag hoppas få läsa fler.

Gun-Lis Angsell

Jag har nog förstått att han är död

Hjördis Gustafsson

Parus Förlag

*Jag har nog förstått
... att han är död*

HJÖRDIS GUSTAFSSON

PAULS FÖRLAG